

2016. október 27., csütörtök

P8_TA(2016)0424

A nukleáris biztonság és az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása

Az Európai Parlament 2016. október 27-i állásfoglalása a nukleáris biztonságról és az atomfegyverek elterjedésének megakadályozásáról (2016/2936(RSP))

(2018/C 215/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az atomsorompó-szerződés felülvizsgálati konferenciájának a tömegpusztító fegyverektől mentes Közel-Kelet megeremtésére vonatkozó ajánlásairól szóló 2013. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésről elfogadott 2010. március 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel az atomfegyverek elterjedésének megakadályozásáról és a lefegyverzésről szóló uniós szemináriumokra, valamint az Unió Nonproliférációs Konzorciumának rendszeres üléseire,
  - tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni uniós stratégiára,
  - tekintettel arra, hogy az atomsorompó-szerződés felülvizsgálatát célzó 2015. évi konferencián nem sikerült záró dokumentumra vonatkozó megállapodást elérni,
  - tekintettel a Tanács 8079/15. számú, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés részes feleinek kilencedik felülvizsgálati konferenciájáról szóló következtetéseire,
  - tekintettel a nukleáris biztonsággal foglalkozó washingtoni csúcstalálkozó alkalmával 2016 tavaszán elfogadott dokumentumokra,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának az Átfogó Atomcsend Szerződés (CTBT) 20. évfordulója alkalmából tett 2310 (2016). számú határozatára,
  - tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet Parlamenti Közgyűlése által konszenzussal elfogadott 2016-os tbiliszi nyilatkozatra,
  - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének egy nukleáris fegyverektől mentes közel-keleti övezet létrehozásáról szóló 2011. december 13-i, 66/61. számú határozatára,
  - tekintettel a nukleáris fegyverektől, valamint minden más tömegpusztító fegyvertől mentes közel-keleti övezet létrehozásához vezető folyamat támogatásáról szóló 2012. július 23-i 2012/422/KKBP tanácsi határozatra ⁽³⁾,
  - tekintettel az ENSZ közgyűlésének a többoldalú nukleáris leszerelés előmozdításáról szóló, 2015. december 7-i 70/33. számú határozatára és a nyitott munkacsoportnak (OEWG) az ENSZ Közgyűléséhez intézett, 2016. augusztus 19-én elfogadott jelentésére (A/71/371),
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a globális – és különösen az uniós – biztonsági környezet jelentősen leromlott, képlékenyebbé, bizonytalanabbá és kevésbé kiszámíthatóvá vált; mivel léteznek hagyományos, nem hagyományos és hibrid jellegű fenyegetések, melyeket állami és nem állami, valamint globális szereplők váltanak ki;

⁽¹⁾ HL C 440., 2015.12.30., 97. o.

⁽²⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 77. o.

⁽³⁾ HL L 196., 2012.7.24., 67. o.

2016. október 27., csütörtök

- B. mivel a nemzetközi béke, biztonság és stabilitás elé komoly kihívásokat állítanak különböző fejlemények, többek között az olyan, nukleárisan felfegyverzett államok közötti kapcsolatok romlása, mint például az Orosz Föderáció és az Egyesült Államok, illetve India és Pakisztán, továbbá Észak-Korea nukleáris képességeinek továbbfejlesztése;
- C. mivel a tömegpusztító fegyverek biológiai és vegyi formáinak elterjedését az 1972-es biológiai- és toxinfegyver-tilalmi egyezmény (BTWC) és a vegyifegyver-tilalmi egyezmény (CWC) által tartalmazott tilalmak és kötelezettségek hatékony nemzetközi alkalmazása révén minimalizálják és fokozatosan megszüntetik; mivel azonban a nukleáris tömegpusztító fegyverek és hordozóeszközök elterjedése továbbra is a globális közösség egyik legsúlyosabb aggályát jelenti;
- D. mivel 2016. januárban kilenc állam – az Egyesült Államok, Oroszország, az Egyesült Királyság, Franciaország, Kína, India, Pakisztán, Izrael és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) – összesen mintegy 15 395 nukleáris fegyverrel rendelkezett a 2015-ös mintegy 15 850-hez képest;
- E. mivel a prioritások közé tartozik annak megelőzése, hogy terrorista szervezetek vagy újabb államok jussanak nukleáris fegyverekhez vagy ilyen fegyvereket felhasználjanak, valamennyi nukleáris arzenál csökkentése és felszámolása, valamint a nukleáris fegyverektől mentes világ felé való elmozdulás;
- F. mivel a világ egyes részein, nevezetesen Latin-Amerikában és a karibi térségben, a Csendes-óceán déli részén, Délkelet-Ázsiában, Afrikában és Közép-Ázsiában már léteznek nukleáris fegyverektől mentes övezetekre vonatkozó szerződések;
- G. mivel az atomsorompó-szerződés 2010. évi felülvizsgálati konferenciája újból hangsúlyt helyezett a nukleáris fegyverek humanitárius hatásaira, amelyekre Norvégia, Mexikó és Ausztria kormánya a nukleáris fegyverek humanitárius hatásairól szóló további konferenciákon és a megfelelő jelentésekben is felhívta a figyelmet, az Ausztria által kezdeményezett Humanitárius Szándéknyilatkozathoz hasonlóan, amelyet az atomsorompó-szerződés 2015. évi felülvizsgálati konferenciáján adtak ki, és amelyet 127 ENSZ-tagállam támogatott;
- H. mivel tovább kell erősíteni az atomsorompó-szerződés mindhárom pillérének az atomfegyverek elterjedésének megakadályozására és a leszerelésre vonatkozó központi célkitűzéseit, nevezetesen a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozását, a leszerelést és az atomenergia civil felhasználásával kapcsolatos együttműködést; mivel az atomsorompó-szerződést aláíró, nukleáris fegyverekkel rendelkező államok korszerűsítik és növelik nukleárisfegyver-arszenáljukat és vonakodnak attól, hogy csökkentsék vagy felszámolják nukleáris arzenáljukat és csökkentsék a nukleáris elrettentés katonai doktrínájához való ragaszkodásukat;
- I. mivel a nukleáris biztonsági csúcstalálkozók során – amelyeket egy, az atomsorompó-szerződés hatályán kívül eső kiegészítő eljáráson keresztül tartottak és amely hozzájárult az atomsorompó-szerződés megerősítéséhez azáltal, hogy növelte a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló elemének hitelességét – hivatalos előrelépés történt a civil felhasználású hasadóanyagok biztosítása terén, de az együttműködés Oroszország általi elutasítása, valamint az Egyesült Államokkal fenntartott kapcsolatainak romlása veszélyezteti a hasadóanyagok biztosítására és csökkentésére irányuló további erőfeszítéseket;
- J. mivel a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezmény egy olyan jogi kötelező erővel rendelkező nemzetközi eszköz a nukleáris anyagok fizikai védelmének területén, amely intézkedéseket állapít meg a nukleáris anyagokkal összefüggő jogsértések megelőzésére, felfedezésére és szankcionálására vonatkozóan;
- K. mivel Oroszországban és az Egyesült Államokban továbbra is folyamatban van az új START-szerződés végrehajtása, amely 2021-ban hatályát veszti, hacsak a két fél azt meg nem hosszabbítja; mivel Barack Obama, az Egyesült Államok elnöke 2013-as berlini beszédében nagy horderejű javaslatot tett a nukleáris robbanófejek csökkentésére, amit 2016-ban Washingtonban megismételt; mivel az új START-szerződést követő egyezményről szóló tárgyalások megkezdésére irányuló kezdeményezéseket az Orosz Föderáció nem viszonzta, és még nem tárgyaltak az új START-szerződést követő megállapodásról, amely foglalkozna a nem stratégiai és stratégiai nukleáris fegyvereknek a megszüntetésüket célzó csökkentésével;
- L. mivel a nukleáris fegyverekkel végzett kísérleti robbantások és/vagy bármely egyéb nukleáris robbantás fenyegetést jelent a nemzetközi békére és biztonságra nézve, és akadályozza a globális nukleáris leszerelést és az atomsorompó-rendszert; mivel az Átfogó Atomcsend Szerződés (CTBT) a nukleáris fegyverekkel végzett kísérletek betiltásának leghatékonyabb eszköze; mivel 2016 a CTBT aláírásra való 1996. szeptember 24-i megnyitásának 20. évfordulója;

2016. október 27., csütörtök

- M. mivel a nukleáris fegyverektől, valamint minden más tömegpusztító fegyvertől mentes közel-keleti övezet 2012 decemberéig – az atomsorompó-szerződés részes feleinek a 2010. évi felülvizsgálati konferencián kötött, konszenzuson alapuló megállapodásaival összhangban – történő létrehozásáról szóló konferenciára az összehívására irányuló erőfeszítések ellenére nem került sor;
- N. mivel a NATO 2010-es stratégiai koncepciója és a 2012-es elrettentési és védelmi helyzetkép a NATO-t a nukleáris fegyverektől mentes világ létrehozásához szükséges feltételek megteremtése mellett kötelezi el; mivel a NATO nukleáris megosztási és kétoldalú megállapodásai keretében megközelítőleg 150–200, az Egyesült Államok tulajdonában lévő, közepes hatótávolságú, taktikai vagy szubstratégiai nukleáris fegyvernek tekinthető nukleáris szabadesésű bomba továbbra is a NATO nukleáris fegyverekkel nem rendelkező öt tagállama (Belgium, Németország, Olaszország, Hollandia és Törökország) kezében van, és mivel e fegyvereket a NATO jelenlegi politikájával összhangban telepítették ezen országokba;
- O. mivel az Egyesült Államok Törökországba telepített atomfegyvereinek biztonságát az Incirlik légitámaszponttól nem messze dúló szíriai fegyveres konfliktus következtében, valamint a 2016. július 15-i sikertelen puccskísérlet során és azt követően az Incirlik légitámaszponton és környékén lezajlott események miatt fokozott figyelem kíséri;
- P. mivel 2015. december 5-én volt a budapesti megállapodás aláírásának 20. évfordulója; mivel Ukrajna tiszteletben tartotta a megállapodás valamennyi rendelkezését, és előremutató álláspontot képviselt a nukleáris leszereléssel és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásával kapcsolatban, szemben az Orosz Föderációval, amely Ukrajna területe egy részének (a Krím félsziget) elfoglalása és a Kelet-Ukrajnában indított fegyveres agresszió által megszegte kötelezettségvállalásait; mivel ez veszélyes precedenst teremtett, hiszen egy olyan állam, amely – Ukrajna azon döntésére válaszul, hogy nukleáris fegyverekkel nem rendelkező államként csatlakozik az atomsorompó-szerződéshez – garantálta Ukrajna biztonságát, megsértette az ország szuverenitását és területi integritását, továbbá aláasta a nukleáris fegyverekkel rendelkező államok által nyújtott negatív biztonsági garanciák eszközének hitelét és általánosságban jelentősen károsította azt, továbbá kárt okozott az atomsorompó-szerződésnek, valamint annak az elképzelésnek, hogy a globális nukleáris leszerelést és az atomfegyverek elterjedésének megakadályozását a nemzetközi jogon és többoldalú szerződéseken alapulva elő lehet mozdítani; mivel súlyosan aggasztónak találja, hogy magas rangú orosz tisztviselők fenyegető hangvételű nyilatkozatai szerint Oroszországnak joga van nukleáris fegyvereket telepíteni és állomásoztatni a Krím félszigeten, ami globális következményekkel járna; mivel aggasztónak találja a 2014. decemberi új orosz katonai doktrínát, amely lehetővé teszi nukleáris fegyverek használatát nukleáris fegyverekkel nem rendelkező országgal szemben;
- Q. mivel Oroszország Iskander típusú, nukleáris fegyverek hordozására képes, rövid hatótávolságú rakétákat telepített Kalinyingrádba, illetve gyakorlatokat és átrepüléseket végez nukleáris fegyverek hordozására képes rendszerekkel, és mivel az orosz vezetés által a nukleáris elrettentés jelentőségéről tett nyilatkozatok, valamint Oroszország arra irányuló döntése, hogy felfüggeszti az Egyesült Államokkal 2000-ben kötött, a plutónium megsemmisítéséről és igazgatásáról szóló megállapodást, növelték az azzal kapcsolatos aggodalmakat, hogy Oroszország fokozottan támaszkodik nukleáris fegyverekre;
- R. mivel az Unió fontos szerepet játszik az Iránnal megegyezésben kidolgozott átfogó közös cselekvési terv részes feleként, és többek között teljes jogú tagja a megállapodás végrehajtását felügyelő vegyes bizottságnak;
- S. mivel a KNDK 2016. szeptember 9-én, mindössze hónapokkal a 2016. január 6-i kísérlet után végrehajtotta ötödik nukleáris kísérletét; mivel ez a KNDK által „sikeres hidrogénbomba-kísérletnek” nevezett kísérlet egyértelműen sérti az országnak az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozataiban foglalt kötelezettségeit, illetve a két Korea közötti nukleáris leszerelésről szóló 1992. évi nyilatkozatot, amely kimondja, hogy a két Korea nem fejleszt ki és nem birtokol nukleáris fegyvereket; mivel bármely tömegpusztító fegyver – de különösen az atomfegyverek és hordozóeszközök – elterjedése fenyegetést jelent a nemzetközi békére és biztonságra nézve; mivel a KNDK 2003-ban bejelentette, hogy kilép az atomsorompó-szerződésből, 2006 óta nukleáris kísérleteket hajt végre, 2009-ben pedig hivatalosan bejelentette, hogy elrettentés céljából atomfegyvert fejlesztett ki, ami azzal jár, hogy a KNDK fokozott fenyegetést jelent északkelet-ázsiai szomszédaira, valamint a regionális és a nemzetközi békére és biztonságra nézve;
- T. mivel a 2003-as európai biztonsági stratégia szerint a tömegpusztító fegyverek elterjedése a biztonságunk elleni egyik lehető legsúlyosabb fenyegetés, a tömegpusztító fegyverekkel folytatott fegyverkezési versenyt is beleértve, és az EU elkötelezett a többoldalú szerződéses rendszerek egyetemes betartásának elérése és a szerződések, valamint ellenőrzésre vonatkozó rendelkezéseik megerősítése mellett; mivel a 2016. évi uniós globális stratégia egyáltalán nem említi

2016. október 27., csütörtök

a tömegpusztító fegyvereket, az atomfegyverek elterjedésének megakadályozását és a fegyverzet-ellenőrzést;

- U. mivel az Unió az atomsorompó-szerződés 2015. évi felülvizsgálati konferenciáját megelőző időszakban sajnálatos módon nem tudott közös álláspontot kialakítani a nukleáris leszerelést illetően, első alkalommal ismerve el, hogy „eltérő álláspontok” fogalmazódtak meg az atomfegyverek által okozott következményekkel kapcsolatban; mivel az említett konferencián a tömegpusztító fegyverektől mentes közel-keleti övezet létrehozására irányuló regionális erőfeszítések folytatásával kapcsolatos véleménykülönbségek miatt nem sikerült záró dokumentumot elfogadni;
- V. mivel az Unió kötelezettséget vállalt arra, hogy minden rendelkezésre álló megfelelő eszközt felhasznál a globális szinten aggodalmat keltő proliferációs programok megakadályozása, elhárítása, megállítása – és amennyiben lehetséges, felszámolása – érdekében, ahogyan azt a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni, az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott uniós stratégia egyértelműen kijelenti, és mivel biztosította a nonproliférációval foglalkozó európai független szellemi műhelyek szorosabb együttműködését az európai uniós Nonproliférációs Konzorcium keretében;
- W. mivel fontos a civil társadalom e nemzetközi folyamatba történő bevonásának átlátható módon történő támogatása és erősítése;
1. mély aggodalmát fejezi ki egyrészt amiatt, hogy romlik a biztonsági helyzet az Európai Unió szomszédságában és azon túl, ami ahhoz vezethet, hogy elrettentés céljából ismét megindul a nukleáris fegyverkezés az állami és nem állami szereplők körében, másrészt a leszerelésre és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozására irányuló tényleges lépések végrehajtásának elmaradása miatt;
  2. felszólítja az atomfegyverrel rendelkező összes államot, hogy hozzanak konkrét ideiglenes intézkedéseket az atomfegyverek felrobbanása kockázatának csökkentésére, többek között az atomfegyverek készenléti állapotának csökkentésével és az atomfegyverek hadrendből való kivonásával és raktárakban való elhelyezésével, az atomfegyverek szerepének katonai doktrínájukban való visszaszorításával, valamint minden típusú atomfegyver számának gyors csökkentésével;
  3. mély aggodalmát fejezi ki a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződés (INF szerződés) lehetséges megsértései miatt;
  4. mélyeséges aggodalmát fejezi ki az Oroszország hozzáállása miatt megnövekedett nukleáris fenyegetés okán, amelynek világszinten hatása van a biztonságra, a stabilitásra és a kiszámíthatóságra, valamint az Oroszország és a NATO közti kapcsolat romlása miatt, ideértve a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződés (INF) esetleges megsértéseit, továbbá az atomfegyverek használatának fokozott hajlandóságára, illetve az atomfegyverek további európai területekre történő esetleges telepítésének mérlegelésére vonatkozó nyilatkozatokat; felhívja a figyelmet arra, hogy az orosz katonai gyakorlatok nukleáris fegyverek Lengyelország ellen történő bevetését modellezik, és mélyeséges aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Oroszország Iskander típusú nukleáris rakétavédelmi rendszereket telepített az uniós tagállamokkal, Lengyelországgal és Litvániával határos Kalinyingrád területére; emlékeztet arra, hogy a Nemzetközi Bíróság 1996-os tanácsadó véleményében úgy határozott, hogy a jelenleg érvényes nemzetközi jog értelmében nem lehet „végleges következtetésre jutni arról, hogy jogszerű vagy jogszerűtlen-e atomfegyvereknek valamely rendkívüli önvédelmi helyzetben lévő állam általi használata”;
  5. támogatja a 2016-os nukleáris biztonsági csúcstalálkozót, elismerve, hogy a nukleáris anyagok engedély nélküli kereskedelme és használata közvetlen és súlyos fenyegetést jelent a világ biztonságára, és várakozással tekint valamennyi fegyverkezésre alkalmas anyag teljes körű nyomon követésének és fizikai biztosításának elérése elé;
  6. üdvözli az ENSZ nyitott munkacsoportja (OEWG) munkájának befejezését, amely az ENSZ Közgyűlés 70/33. számú határozatának megfelelően előmozdította a többoldalú nukleáris leszerelés ügyét; üdvözli az OEWG zárójelentésében szereplő és 2016. augusztus 19-én széles körű támogatással elfogadott, az ENSZ Közgyűléséhez intézett azon ajánlást, hogy 2017-ben hívjon össze egy valamennyi állam előtt nyitva álló konferenciát egy, a nukleáris fegyverek betiltását célzó, jogilag kötelező érvényű eszköz megvitatása érdekében, melynek végső célja a nukleáris fegyverek teljes körű megsemmisítése lenne; elismeri, hogy ez meg fogja erősíteni az atomfegyverek elterjedésének megakadályozására és a leszerelésre irányuló célkitűzéseket és kötelezettségeket, amelyeket az atomsorompó-szerződés tartalmaz, valamint segíteni fogja a globális biztonság és a nukleáris fegyverektől mentes világ létrehozásához szükséges feltételek kialakítását;

2016. október 27., csütörtök

7. felkéri az uniós tagállamokat, hogy támogassák a konferencia összehívását 2017-ben és konstruktív módon vegyenek részt annak folyamatában, és felhívja Federica Mogherini alelnököt/főképviselőt és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy konstruktív módon járuljanak hozzá a 2017. évi tárgyalási konferencia folyamatához;
8. emlékeztet az Átfogó Atomcsend-szerződés (CTBT) 1996. szeptember 24-i aláírásra való megnyitásának 20. évfordulójára, és hangsúlyozza, hogy az egyetemes és nemzetközileg és hatékonyan ellenőrizhető atomcsend-szerződés a leghatékonyabb módja a nukleáris fegyverekkel végzett kísérleti robbantások és egyéb nukleáris robbantások betiltásának;
9. sürgeti a CTBT II. mellékletében felsorolt fennmaradó államokat, amelyek ratifikálására szükség van a CTBT hatálybalépéséhez, hogy a megújult sürgősséget tekintetbe véve minél hamarabb írják alá és ratifikálják a szerződést, hogy ez az alapvető nemzetközi eszköz további késlekedés nélkül teljes joghatással bírjon; ebben a tekintetben üdvözlzi az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2310 (2016) sz. határozatának elfogadását;
10. nagyra értékeli az Átfogó Atomcsend-szerződés Szervezete (CTBTO) Előkészítő Bizottsága által annak hatékony nemzetközi nyomon követési rendszerének befejezése és működtetése terén elért jelentős előrelépést, amely bizalomerosztó intézkedésként még a szerződés hatályba lépése nélkül is hozzájárul a regionális stabilitáshoz, erősíti a nukleáris nonprolifерációs és leszerelési rendszert, és további tudományos és polgári előnyökkel jár az államok számára; kifejezi azon meggyőződését, hogy a nyomonkövetési rendszer folyamatos működtetéséhez a CTBTO Előkészítő Bizottsága továbbra is az államok finanszírozási hozzájárulásaira fog támaszkodni;
11. helyteleníti, hogy minden ellenkező remény ellenére az atomfegyverek újra megjelennek az atomfegyverrel rendelkező államok stratégiai tervezésében; szorgalmazza a párbeszéd elmélyítését valamennyi atomfegyverrel rendelkező állammal egy olyan közös menetrend érdekében, amelynek célja a nukleáris robbanófej-készletek fokozatos csökkentése; különösen támogatja az USA és Oroszország lépéseit a már telepített atomfegyverek számának az új START-szerződés szerinti csökkentésére;
12. sajnálja e tekintetben, hogy az új START 2011-es hatálybalépése óta nincsenek további tárgyalások a telepített és nem telepített nukleáris robbanófejek, többek között a szubstratégiai nukleáris fegyverek sürgősen szükséges csökkentéséről, beleértve az Egyesült Államok és Oroszország által korábban elfogadott intézkedéseket a nem stratégiai és szubstratégiai besorolású rövid hatótávolságú és taktikai fegyverek számának csökkentéséről;
13. elismeri, hogy a rövid hatótávolságú, hadszíntéri, szubstratégiai megjelölésű nukleáris robbanófejek Európa területéről történő kölcsönös és egyidejű eltávolítása pozitívan járulhatna hozzá további nukleáris fegyverektől mentes övezetek feltételeinek megerősítéséhez, ezáltal hozzájárulva az atomsorompó-szerződésben foglalt nonprolifерációs és leszerelési kötelezettségek teljesítéséhez, és eközben precedenst teremtve a további nukleáris leszerelés tekintetében;
14. az atommentes világ felé vezető pozitív lépésként méltatja az atommentes övezetek létrehozását; e tekintetben úgy véli, hogy önkéntes megállapodáson alapuló atommentes övezet létrehozása a Közel-Keleten a tartós és átfogó béke elérésének alapvető fontosságú eleme lenne a régióban; súlyos csalódottságának ad hangot ezzel kapcsolatban amiatt, hogy nem került sor az atomsorompó-szerződésben foglaltak szerint a tömegpusztító fegyverektől mentes közel-keleti övezet létrehozásáról szóló 2012-es konferencia megrendezésére;
15. támogatja a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) mandátumának megerősítésére irányuló további erőfeszítéseket, beleértve a NAÜ biztosítéki megállapodásaihoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvek általános érvényűvé tételét, valamint a bizalomépítő intézkedések kidolgozását célzó egyéb lépéseket; támogatja annak biztosítását, hogy elégséges erőforrások álljanak a NAÜ rendelkezésére ahhoz, hogy elláthassa fontos feladatát a nukleáris tevékenységek biztonságossá tétele terén; előrelépést sürget az atomsorompó-szerződés felülvizsgálati konferenciáját előkészítő bizottság 2017. évi ülése, illetve a nukleáris leszerelésről szóló 2018. évi magas szintű konferencia során;
16. üdvözlzi a P5+1-ek és Irán között Irán nukleáris ambícióiról kötött megállapodást, és az átfogó közös cselekvési terv (JCPOA) maradéktalan végrehajtásának biztosítása érdekében ösztönzi a felek közötti folyamatos együttműködést; meggyőződése, hogy a JCPOA – közismert nevén: az iráni nukleáris megállapodás – a multilaterális diplomácia és különösen az európai diplomácia jelentős eredménye, amelynek nemcsak az EU-iráni kapcsolatok számottevő javulását kell lehetővé tennie, hanem a stabilitás előmozdítását is az egész régióban; véleménye szerint az összes fél felelős a megállapodás szigorú és maradéktalan végrehajtásáért; üdvözlzi a Közös Bizottság létrejöttét, amelyben Irán és az E3/EU+3 (Kína, Franciaország, Németország, az Oroszországi Föderáció, az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok képviselői, valamint az alelnök/

2016. október 27., csütörtök

főképviseelő) vesznek részt; teljes mértékben támogatja az alelnököt/főképviseelőt a JCPOA égisze alatt létrehozott Közös Bizottság koordinátori szerepében, és meggyőződése, hogy a JCPOA szigorú és teljes végrehajtása továbbra is rendkívül fontos;

17. elítéli a KNDK által végrehajtott legutóbbi nukleáris kísérleteket, valamint azt, hogy az ország elutasítja az ENSZ Biztonsági Tanácsa különböző határozatait, köztük a legutóbbi, 2016. március 2-i (2070. sz.) határozatot; sürgeti a KNDK-t, hogy tartózkodjon a további provokatív fellépéstől, teljes, ellenőrizhető és visszafordíthatatlan módon állítsa le nukleáris és ballisztikusrakéta-programját, hagyjon fel minden kapcsolódó tevékenységgel, és azonnal teljesítse nemzetközi kötelezettségeit, ideértve az ENSZ Biztonsági Tanácsának és a NAÜ kormányzótanácsának határozatait, valamint a leszereléssel és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásával kapcsolatos egyéb nemzetközi előírásokat, és térjen vissza a tárgyalóasztalhoz; felszólítja a KNDK-t, hogy haladéktalanul írja alá és erősítse meg az Átfogó Atomcsend Szerződést; megerősíti, hogy diplomáciai és politikai megoldást szeretne találni a KNDK-val kapcsolatos nukleáris kérdésre, és támogatja a hatoldalú megbeszélések újrakezdését; sürgeti Kínát, hogy gyakoroljon nagyobb nyomást a KNDK-ra;

18. üdvözli, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló záradékokat iktattak be a harmadik országokkal kötött uniós egyezményekbe és cselekvési tervekbe; hangsúlyozza, hogy ezen intézkedéseket az EU valamennyi partnerországának kivétel nélkül végre kell hajtania;

19. üdvözli az EU globális stratégiájának benyújtását, és sürgeti az EKSZ-t, hogy ennek nyomán tegye naprakésszé és bővítsé ki a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló 2003-as uniós stratégiát és a fellépés új irányairól szóló 2009-es dokumentumot, figyelembe véve a fent ismertetett kérdéseket és problémákat annak érdekében, hogy az EU a többoldalú nukleáris leszerelési és nonproliférációs megállapodások megerősítésének és előmozdításának hajtóerejévé váljon;

20. üdvözli az e témákkal kapcsolatos rendszeres együttműködést az EU Nonproliférációs Konzorciuma és más civil társadalmi szervezetek és agytrösztök keretein belül, és felkéri az EKSZ tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáért és leszereléséért felelős főtanácsadója által irányított uniós Nonproliférációs Konzorciumot, hogy bővítsé ki napirendjét, és vegye fel arra a leszerelést is;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a tagállamoknak, a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ leszerelési ügyekért felelős főképviseelőjének, az Átfogó Atomcsend-szerződés Szervezetének és a NAÜ főigazgatójának, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsa öt állandó tagja parlamentjeinek.